

Boekverslag Nederlands Tralievader door Carl Friedman

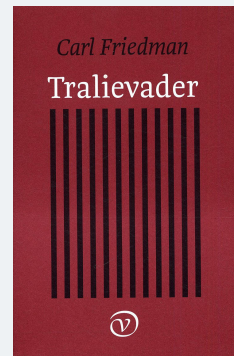
Boekverslag door een scholier

1661 woorden

18 jaar geleden

★ 6,2

10 keer beoordeeld

Auteur	Carl Friedman
Genre	Psychologische roman, Oorlogsroman
Eerste uitgave	1990
Vak	Nederlands

Uitgewerkte persoonlijke reactie

Ik vind dit boek erg ontroerend, omdat er heel veel emoties in worden beschreven zoals: (citaat) "Diep onder de dekens begin ik te huilen. "Niet bang zijn," zegt Simon, "het is niet echt. Papa heeft alles gedroomd, de kok en het appel." "En het bloed?" vraag ik door een kiertje. "Is het bloed ook gedroomd?" Er komt geen antwoord.

Het boek bestaat uit 40 betitelde hoofdstukjes. De hoofdstukjes zijn nooit langer dan 5 bladzijden. Ik heb dit boek gekozen, omdat ik er in het verwerkingsboek van Laagland al drie hoofdstukjes uit had gelezen en die spraken mij aan. Het sprak me voornamelijk aan door het ingrijpende onderwerp.

Onderwerp

Tralievader gaat over een gezin na de Tweede Wereld oorlog. De vader heeft in een concentratiekamp gezeten en heeft daar ernstige trauma's aan over gehouden. Mijn verwachtingen van dit boek zijn geheel bewaarheid, omdat ik had gedacht dat het boek heel droevig zou zijn en ook heel realistisch. Zo heb ik het boek ook ervaren. Het is op een hele droevige manier geschreven. Ik ging helemaal op in het verhaal. De stukjes die ik al had gelezen maakte me erg nieuwsgierig. Ik dacht dat het boek wel in mijn ervaringswereld zou liggen maar dat was niet geheel het geval. Het boek heeft mijn aandacht wel degelijk op nieuwe dingen gericht. Ik wist wel ongeveer hoe het er in concentratiekampen aan toe ging maar dat het er zo erg was wist ik niet. Je kan het wel verwachten maar het grijpt je toch erg aan. Ik had al eerder boeken gelezen en films gezien die over de Tweede Wereld oorlog gingen, zoals Schindlers list en het dagboek van Anne Frank, maar nog nooit over de gevolgen voor de mensen die de oorlog hebben overleefd.

De Gebeurtenissen

De belangrijkste gebeurtenissen in dit boek zijn de dingen die Jochel (de vader) heeft mee gemaakt in de Tweede Wereld oorlog en hoe hij daar zijn gezin mee beïnvloedt. Een gebeurtenis die een hele grote indruk op mij heeft gemaakt is als het oudste zontje (Max) wil weten wat het ergste was in het kamp. Zijn vader wil daar geen antwoord op geven. Max vindt dat raar, want zijn vader heeft het altijd over het kamp. Hij wordt kwaad en verwijt het zijn vader dat hij nooit met hem voetbalt maar wel over het kamp vertelt. Ook verwijt hij zijn vader dat hij niet van hen houdt, maar alleen van zijn SS'ers. 's Avonds gaan moeder en de twee andere kinderen even een stukje wandelen. De ikpersoon (het jongste kind) vertelt dat ze Max konden horen schreeuwen, totdat ze de straat uit waren en de hoek om gingen. Dat heeft zo'n indruk op me gemaakt, omdat je de spanning kon voelen. Het is zo realistisch geschreven. Het lijkt net of je ook in die huiskamer staat. De meeste gebeurtenissen zijn erg droevig, dat komt omdat de vader vaak over het kamp vertelt. Er zijn ook humoristische gebeurtenissen in het boek, bijvoorbeeld wanneer de ikpersoon in het verhaal al haar speelgoed begraaft in de volkstuin van meneer Maandag. Ze laat alleen haar beer "brombeer" boven de aarde, want hij moet met haar vergast worden, al is het ongezond. Om hem met het idee vertrouwd te maken geeft ze hem af en toe een draai om z'n oren en roept ze "Sauhund". Bijna alle gebeurtenissen spelen zich af in een beangstigende sfeer.

De vader maakt de kinderen ook vaak erg bang en maakt ze aan het huilen. Het boek bestaat voor tachtig procent uit de verhalen die de vader vertelt.

Dat maakt het verhaal erg levendig, omdat de Tweede Wereld oorlog ook echt is gebeurd en je er een voorstelling van kan maken hoe het er aan toe ging.

Personages

Ik zou voor geen goud op de hoofdpersoon willen lijken, niet zo zeer om wat hij doet maar om wat hij heeft meegemaakt. Ik ben erg blij dat ik de Tweede Wereld oorlog niet heb hoeven meemaken. Ik kan me redelijk goed in de personages inleven, omdat de schrijfster erg goed weergeeft hoe het was. Alle personen gingen voor me leven, vooral de vader. Ik kan me wel voorstellen dat hij met al die dingen die in het kamp zijn gebeurd nachtmerries heeft en hij over niks anders kan praten. Ik vind dat alle personages op echte mensen lijken. Er zijn niet echt typen in dit verhaal. Alle personages hebben hele menselijke reacties. Ik kreeg een heel duidelijk beeld van de personages. Alleen wordt niet duidelijk wie Nellie is. Maar met de personages bedoel ik: Jochel, Bette, Max, Simon en de ikpersoon. Je komt ook niet te weten hoe de ikpersoon heet. Je weet wel dat het een meisje is en de jongste, maar er wordt geen naam gegeven. Je krijgt het meeste te weten over Jochel. Ik vind dat genoeg om zijn gedrag te bepalen, omdat er duidelijk wordt verteld wat hij heeft meegemaakt en hoe hij zich gedraagt.

Bouw

Ik vind dat het verhaal heel erg snel op gang komt, er is niet echt een lange inleiding. Ik vind dat het verhaal spannend is doordat er een aantal open plekken inzit. Er wordt informatie achtergehouden en er wordt regelmatig overgeschakeld naar een andere verhaallijn. Er wordt ook een paar keer een andere wending aan het verhaal gegeven en het wordt door twee personen verteld. Dat loopt door elkaar heen, ook dat maakt het spannend. Het boek is wel een beetje voorspelbaar maar dat is helemaal niet erg, want je blijft geboeid. De bouw van het verhaal past goed bij het onderwerp, want met die terugblikken kan je

beter begrijpen waarom de vader zo reageert. Het slot vind ik heel erg sterk, want de vader laat dan merken dat hij wel degelijk van zijn vrouw en kinderen houdt. Er bleven alleen wel open plekken bestaan zoals: wie is Nellie? , Hoe heet de ikpersoon? , Zal de vader het concentratiekamp een beetje achter zich kunnen laten?

Taalgebruik

Ik vind niet dat de tekst erg moeilijk te lezen is. Het wordt namelijk verteld door een meisje van 7 a 8 jaar oud. Het is soms alleen lastig om de Duitse woorden te kunnen begrijpen. Ik vond het eigenaardig dat die Duitse woorden er in stonden, maar het gaf wel extra sfeer aan het verhaal. Het paste goed in de tekst. Ik denk dat het effect minder was geweest als die woorden er in het Nederlands hadden gestaan. Ik vind dat het verhaal op een hele aparte manier wordt verteld. Ik had nog nooit een boek gelezen wat door een ikpersoon van ongeveer 7 jaar wordt verteld en de verhalen die de vader verteld geven ook een extraatje aan het boek. De ikpersoon vertelt het heden en de vader het verleden. Er zullen vast wel meer boeken zijn die op die manier zijn geschreven maar ik had er nog nooit een gelezen. Je kan zo merken wanneer Jochel aan het woord is en wanneer zijn dochter (de ikpersoon) aan het woord is. Er zijn geen beeldspraken in het boek. Alleen de Duitse woorden heb ik soms opgezocht in een woordenboek.

Algemeen

Jochel is de hoofdpersoon in dit verhaal. Het voornaamste probleem is dat hij in een concentratiekamp heeft gezeten en de dingen die hij daar heeft meegemaakt niet kan verwerken. Zijn belevenissen zijn terugblikken naar het concentratiekamp die hij vertelt aan zijn vrouw en kinderen. De gebeurtenissen spelen zich af in de huiskamer maar het zijn verhalen die worden verteld. Die verhalen spelen zich af in een concentratiekamp. Dat het boek uit de tijd na de Tweede Wereld oorlog komt is te merken aan: de personages zijn bang dat er weer een oorlog uit zal breken en de verhalen uit het kamp geven ook aan dat het boek uit de tijd na de Tweede Wereld oorlog komt. Er is een heel duidelijk verband tussen het leven van de auteur en het boek, namelijk: de vader van de auteur heeft ook de Tweede Wereld oorlog meegemaakt, want Carl (Caroline) is in 1952 geboren. Hij heeft ook in een concentratiekamp gezeten. Dus ik denk dat Carl de ik persoon is in dit verhaal en dat Jochel haar vader moet voorstellen. Volgens mij is dit boek een autobiografie.

Evaluatie

Ik vind het een schokkend boek, omdat de vader zo in zijn verleden blijft hangen en zijn vrouw en kinderen daar de dupe van worden. Ook vond ik het boek erg ontroerend, omdat zijn kinderen erg hun best doen om van hem te blijven houden en hem te begrijpen. De Tweede Wereld oorlog wordt ook een deel van hun leven. Kamp wordt door de kinderen geïnterpreteerd als een ziekte, zoals waterpokken. Ze doen zelfs hun best om het ook te krijgen. Bijvoorbeeld door het drinken van modderwater.

Na het lezen van het boek is mijn persoonlijke reactie niet veranderd, omdat ik een duidelijk beeld had gekregen van het boek. Ik ben tevreden over de uitvoering van de beschrijvingsopdracht, omdat het erg leerzaam is om je motivatie te beargumenteren en op papier te zetten. Ik ben niet tevreden over de

uitvoering van de verdiepingsopdracht, omdat de 5 verhaalaspecten en de verdiepingsopdracht veel overlap hebben. Het lezen van het boek viel erg mee, omdat het verhaal wordt verteld vanuit het standpunt van een jong kind en daardoor geen moeilijke taal is gebruikt. Ik vond de Duitse woorden in het boek verwarrend, omdat je uit je verhaal werd gehaald om die woorden in het woordenboek op te zoeken. De uitvoering van de verdiepingsopdracht vond ik lastig, omdat het erg veel werk was en het moeilijk is om meteen je mening te kunnen beargumenteren. De vragen in de verdiepingsopdracht waren duidelijk voor mij. De vaardigheden voor deze opdracht die ik kan bedenken bezit ik wel, zoals begrijpend lezen, samenvatten en typen. Wat ik nog een beetje moeilijk vind is om mijn mening goed te beargumenteren. Als de beoordeling van deze opdracht voldoende is zal ik de volgende opdracht voor mijn leesdossier op dezelfde manier doen en zal ik met eventuele aanwijzingen die ik nog moet krijgen rekening houden.